

שהיו תלויים מעל לראשו. כך בילה את הנצח — כאשר מעליו מרחף סלע-ענק, שיכול היה ליפול ולמחוץ אותו בכל רגע. איכסיון, מלך תאסליה, שסרח אף הוא בעיני האלים, נקשר באמצעות נחשים אל גלגל, שהסתובב בלי הרף ברוח העז. פרומתאוס, שגנב את האש מן האת של ציאוס כדי להעניקה לבני-האדם, נקשר לסלע בהרי הקוקון. בכל יום בא עיט ואכל מן הכבד שלו, שגדל בכל פעם מחדש. עונש דומה הוטל על טיטוס הענק, שפגע באמו של אפולו. הוא הוגלה לשאול, שם אכלו שני נשרים בלי-הרף מן הכבד שלו, שגדל בלי-הרף מחדש.

כל אלה הם כאין וכאפס לעומת העונש הנורא שהוטל על יצחק רבין ושימעון פרס. גם הדימויון ה' פורה של אלי יונן לא היה מסוגל להמציא כדומתו.

יצחק רבין ושימעון פרס יהיו עתה מחור ברים איש לרעהו, כמו תאומים ס'יאמיים. איש מהם לא יוכל לעשות דבר אלא בנור כחות אחיו, שנאי-נפשו. הם יצטרכו לישון ביחד ולקום ביחד, לפעול ביחד ולהחליט ביחד. ובכל רגע יידע כל אחד מהם כי אחיו התאום זומם לנעוץ את הסכין בגופו — אף אם יביא הדבר למות שניהם. זהו נושא לפרגריה יוונית חרי-שה. אבל הקורבן הוא מדינת ישראל.

חרושה למנצח
שימעון פרס מוחא'כך בנימוס ובאיפוק ליצחק רבין, אחרי שנתכשרו צירי ועידת העבודה כי רבין גבר עליו בבחירות ברוב של 41 קולות. ההבעה על-פני פרס בתמונה זו, משקפת את תחושתו האמיתית כשנאלץ למחוא כף ולהודות בתבוסתו תוך העמדת פנים אידישה.

בהצבעתם מלהכריע בעד מועמד זה או אחר. בסופו של דבר נותרו 2849 קולות כשרים.
על-פי המיסמך הסודי של אנשי מטה רבין, היה ברור מראש כיצד יצביעו 2631 מתוכם.

בעד, נגד

ו, מסופקים

ה מיסמך עצמו הגיע לידי העולם הזה בצורה יוצאת-דופן.

הוא הועבר לידיעת ראש-הממשלה, יצחק רבין, בליל הפתיחה של ועידת מיפלגת העבודה, בבנייני-האומה בירושלים. רבין קרא את הפתק שחזה לו ניצחון בשיעור של 54.6% על פרס, והעבירו הלאה לחיים בר-לב, ולשרים נוספים. כל אחד מהם קרא את הפתק בעיון. האחרון שקרא את הפתק קרע אותו לקרעים קטנים, והכניסם לתוך מעטפה.

בתום טכס-הפתיחה של הוועידה הושא-רה המעטפה על שולחן הנושאות, במקום שבו ישבו השרים. כתב העולם הזה, שאסף את כל הפתקים שהושארו על השולחן, כדי לגלות מה כתבו השרים זה לזה בעת הט' כס, גילה גם את תחזית ההצבעה הצפויה. הוא שיחזר אותה, והדביק אותה מחדש. ניתוח התחזית של אנשי רבין הוא מאלף ביותר.

צירי המיפלגה זוהו לפי שלוש קבוצות: אלה שהביעו את תמיכתם ברבין לפני ה' הצבעה, אלה שהביעו את תמיכתם בפרס, וכאלה שהוגדרו כ"מסופקים".

בראש הפתק רשמו אנשי מטהו של רבין כי "מסופקים רבים נוטים לצד פרס". למעשה התברר, אחרי ההצבעה, כי כל אלה שהוגדרו כ"מסופקים" הצביעו עבור שימעון פרס.

הסעיף המעניין ביותר בתחזית של אנשי מטה רבין, שזיהו את כוונות ההצבעה של

כד

נפילה

ההכרעה

צירי הוועידה, הוא המיספר המשוער של הצירים שהודיעו על כוונתם להצביע בעד רבין — 1439, רק בשישה קולות פחות מהקולות שקיבל רבין בקלפי.

משמעותו של סעיף זה כפולה. היא מעיי-דה, מצד אחד, שאף אחד מאלה שהודוה כתומכי רבין ערב פתיחת הוועידה לא בגד בו ולא ערק למחנה השני. היא מצביעה גם על כך שלנאומי המתמודדים בוועידה לא היתה כל השפעה על הצירים, שבאו נחושים בהחלטתם, מתוך ידיעה ברורה בעד מי יצביעו.

התפלגות ההצבעה עבור פרס ורבין מאלפת לא פחות (ראה המיסמך). בחמי-שה-עשר מחוזות המיפלגה זוהו הצירים כ"מסופקים", כתומכי רבין או כתומכי פרס. על-מנת לדעת את יחסיהם לקולות האמיתיים יש לצרף את מיספר ה"מסופקים" למיספ-רם של תומכי פרס, ואז מתקבלת התמונה האמיתית של הצבעת מחוזות המיפלגה.

רק במחוז אחד היה רוב מוחלט למועמד אחד. היה זה מחוז הקיבוץ-המאוחד, שכל 198 הצירים שלו הצביעו פה-אחד בעד יצחק רבין. בקרב 177 צירי איחוד-הקיבוץ צימ היה לרבין רוב של 115 קולות, כש-62 תומכים בפרס. לעומת זאת היה לשימעון פרס רוב במחוז תנועת-המש"בים, שם הצביעו עבורו 190 מתוך 330 הצירים, לעומת 140 שתמכו ביצחק רבין.

ירושלים ותל-אביב

נגד רבין

מ שלושת המחוזות הגדולים של המיפלגה, תל-אביב, ירושלים וחיפה, נטל שימעון פרס שני מחוזות ורבין אחד.

ת' שאלו עכשיו את צירי הוועידה

מי מהם הצביע בעד רבין? אמר אחד מאנשי מטהו של יצחק רבין, דקות אחדות אחרי שהוכרו על ניצחונו, "תראו שלפחות 70% יצהירו כי הצביעו עבורו". באותה שעה כבר החלו, במטהו של שימעון פרס, לערער על הישגו של רבין. "הוא גבר על פרס רק בזכות הקולות של הערבים והדרוזים שקיבל, אילולא היו ערבים במיפלגה, פרס היה מנצח", טענו. איך, באמת, נפלה ההכרעה? איך התר חלקו קולות צירי הוועידה בין שני ה' מועמדים? באיזה מחוזות של מיפלגת ה' עבודה היה לרבין רוב, ובאיזה לפרס? האם חזרו בהם הצירים מהבטחותיהם ל' מועמדים לפני הבחירות?

הבחירות היו אומנם סודיות וחשאיות. אולם מיסמך שחובר בידי אנשי מטהו של יצחק רבין כ-24 שעות לפני שהחלה ה' הצבעה בוועידה, יש בו כדי להשיב, אם כי בצורה חלקית, על שאלות אלה.

המיסמך כלל הערכה של אנשי מטה רבין לגבי תוצאות הבחירות המשוערות. הוא הסתמך על מיסאל שנערך בין 2631 מתוך 2976 בעלי זכות-הבחירה בוועידה, שהיו 88.6% מכלל הצירים.

למחרת היום נוספו עוד 42 בעלי זכות-הצבעה, שלא היו חברי מרכז המיפלגה וגם לא צירים נבחרים לוועידה. אלה צורר פו לבעלי זכות-הבחירה מתוך רשימה מיוחדת של "מכובדים", שלא נבחרו בי מחוזותיהם. ועדת-הבחירות בחנה כל מועד מד כזה, הקפידה על חלוקה שווה בין אני שי פרס ורבין בין אלה שאושרו.

בסופו של דבר השתתפו בפועל בהצבי-עה 2870 צירים. קולותיהם של חמישה מהם נפסלו (משום שהניחו כמעטפות פתקים של רבין ופרס גביהם), ועוד 16 נמנעו

פיהוק ואצבע-משולשת

ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, מפקח משיעמום בעת שהוא מאזין לאחד הנאומים בוועידת מיפלגת העבודה (למעלה). שרי-העבודה משה ברעם (למטה) מצא לעצמו שעשועו מרתק יותר, תמך באצבעותיו באפו. מימין: שר החקלאות אהרון אוזן.

